

Lokální a mikrohistorické projekty ve filmové vědě

Mikrohistorické projekty se začaly v historiografii výrazněji objevovat pod vlivem školy Annales a dalších moderních hnutí. Mikrohistorie prožila v druhé polovině 20. století obrovský rozvoj. Metody, dříve užívané lokálními historiky, vstoupily na půdu univerzit a věhlasných nakladatelství. Zájmem mikrohistorie je zkoumání velmi „malého“ tématu – např. dějiny obce, osob či rodin a fenoménu historicky „nedůležitých“. Obor velmi často spolupracuje s pomocnými vědami historickými a využívá poznatků antropologie a sociologie.

Na půdě filmových studií se mikrohistorické přístupy projevují ve zvýšeném zájmu o výzkum lokální filmové kultury. Filmoví historici obracejí svůj zájem k dříve opomíjeným „nevýznamným“ filmovým výrobnám (často na poloamatérské úrovni), půjčovnám filmů a především kinům, ale také filmovým přehlídkám, hnutí filmových amatérů apod. Svými výzkumy docházejí často k objevným poznatkům, které radikálním způsobem proměňují dějiny národních kinematografií.¹

Dlouhodobý projekt výzkumu lokální filmové kultury v oblasti Brněnska a Zlínska provádí Ústav filmu a audiovizuální kultury Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.²

-td

¹ Příklad zahraničného výzkumu na poli lokální filmové historie: Joachim Steffen – Jens Thiele – Bernd Poch (es.), *Spurensuche. Film und Kino in der Region*. Oldenburg: Bis 1993.

² Pavel Skopal (ed.), *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. Kinematografie a město. Studie z dějin lokální filmové kultury*. Brno: Masarykova univerzita v Brně 2005.